

f. Eks. i Loven om Brugen af Kirkerne staa i § 5 „Sognemenighed“, som der i Loven om Valgmenigheder § 5 henvises til Sognemenighederne, ikke at tale om, at en Præst benævnes Sognepræst. Der er derfor al Anledning til at benævne disse Raad som det, de ere, Sognemenighedsraad. Det har desuden en praktisk Betydning, idet det er en Kendsgerning, at der rundt omkring i Landet, ikke mindst her i Hovedstaden, er en Mængde — det er maaske for meget sagt —, men i alt Fald et saa betydeligt Antal af fri Menighedsraad, som i god Tro have antaget dette Navn, det ville de nu enten blive tvungne bort fra, eller ogsaa vil der opstaa Konfusion, hvad jeg mener, det vil være heldigst paa Forhaand at afværge saa vidt som det er muligt. Idet selve Benævnelsen „Sognemenighedsraad“ saaledes rammer bedre, da det netop er Sognemenighederne, som det drejer sig om, mener jeg, at den absolut bør foretrækkes frem for den af den højtærede Minister foreslaaede „Menighedsraad“. Det andet Forslag har maaske nogen større Betydning. Det findes under Nr. 32, og det er stillet til § 16. § 16 vil jo efter Flertallets Forslag faa en noget ændret Affattelse, navnlig i 3die Stykke. Dette vil nemlig komme til at lyde saaledes: „Endvidere kan Menighedsraadets Betænkning indhentes angaaende Spørgsmaal om Præsteembeders Genbesættelse efter indtraadt Vakance, om Præstegaardes Flytning, om Bortsalg af hele Præstegaardsavlingen eller større Dele af den, om Opførelse af ny Præstegaardsbygninger saavel som angaaende andre Spørgsmaal, der i væsentlig Grad vedrøre Præstebedets Økonomi. Endelig kan Menighedsraadets Betænkning indhentes i Sager, der angaa Menighedslivet og Kirkens Vel enten inden for det enkelte Stift eller i Almindelighed“. Jeg maa nu gøre opmærksom paa, at der i Begyndelsen af 1ste Stykke af § 16 staa, at Menighedsraadet er pligtig at afgive Betænkning og Raad i de Anliggender, som af Ministeriet eller Biskoppen maatte forelægges det. Det er jo ganske sikkert i sin gode Orden, at dette staa der; men det synes da at være ganske overflødig, at det yderligere gentages, at Ministeren kan afæske dette Raad Betænkning særlig med Hensyn til Præsteembeders Besættelser. Jeg skal ikke lægge Skjul paa, at for os gælder det væsentlig om at undgaa at faa noget ind i denne Lov, som giver det Udseende af, at den ordner Præstevalget. Jeg ved vel, at det vil blive sagt, at det

gør den ikke, men det maa dog indrømmes at være ejendommeligt, at det, der staa i 1ste Stykke af § 16, saaledes gentages i 3die Stykke netop med Hensyn til Besættelsen af Præsteembeder. Mindretallet mener, at Ministeren har tilstrækkelig Frihed og Magt i Kraft af Paragraffens 1ste Stykke, og at det derfor enten er overflødig eller, hvis der skal ligge noget særligt deri, farligt, naar det udtrykkelig i 3die Stykke pointeres, at han kan stille Spørgsmaal med Hensyn til Besættelse af Embeder. Vi kunne ikke gaa ind derpaa, og vi have derfor foreslaaet, at hele Stykket skal gaa ud. Der er ikke Brug for det, og der vil i bedste Fald kunne opstaa en hel Del Tvivl og mange andre mindre heldige Forhold deraf. Naar der intet særligt er ment med det ud over, hvad der er indbefattet i 1ste Stykke, saa er det det simpleste og naturligste, at det udgaa, og jeg vil derfor meget anbefale ærede Medlemmer her i dette høje Ting at stemme for vort Ændringsforslag.

Jeg skal ikke paa det nærværende Tidspunkt udtale mig yderligere om Sagen; kun skal jeg henvise til, hvad vi have berørt i vor Betænkning, at vi selvfølgelig kunde have ønsket at stille flere Ændringsforslag, og at vi forbeholde os vor Stilling til 3die Behandling. Til de Punkter, som jeg herved har for Øje, hører f. Eks. § 18, hvori det jo bestemmes, at Menighedsraadet skal forvalte det, som indkommer i Kirkens Bøsser, Fattigtavler og Blok, og som i Henhold til Loven af 8. Marts 1856 har været henlagt til de saakaldte „fattiges Kasser“. Til Sagen i sin Realitet er der maaske i og for sig intet at sige, skønt der derom kan være forskellige Meninger, men der er den Ejendommelighed derved, at der vil opstaa en Kollision med de bestaaende Bestyrelser for „de fattiges Kasser“; der vil i ethvert Tilfælde blive oprettet endnu en Fattigbestyrelse foruden dem, vi have i Forvejen — hvor mange vi have, skal jeg lade staa hen — men det er dog noget betænkeligt saadan uden videre at gribe ind i bestaaende Love og bestaaende Forhold, som man aldrig har hørt, at der har været anket særligt over — jeg har i alt Fald ikke hørt det. Jeg nævner det kun, fordi det er et af de Punkter, hvor vi ogsaa kunde ønske at stille Ændringsforslag. Ærede Medlemmer ville imidlertid kunne forstaa, at naar vi 3 Medlemmer, der udgøre Mindretallet, men tidligere have tilhørt Flertallet inden for det samme Udvalg, paa Grundlag af det Syn, jeg her har gjort mig til Talsmand